

Troost voor jong en oud! Overweging 13 januari 2013 – Marina Slot

“ ... Als je troost kunt zien als een uitnodiging,
dan is het er altijd, we zijn allemaal uitgenodigd om troost te geven
en om troost te ontvangen.

En je kunt als je de ander in je leven toelaat
ook allerlei nieuwe vormen aangereikt krijgen ...”

Lectoren: Thea van Deijl

Eerste lezing: Jesaja 40 - Troost voor Jeruzalem
Tweede lezing: Mattheus 11: 25-29

Inleiding en welkom

Lieve mensen, welkom in de Duif, het gastvrije huis van God en mensen waar iedereen welkom is, wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, je bent welkom als je hier voor het eerst bent, je bent welkom als je hier vaker komt.

Mooi dat je gekomen bent om met ons te vieren dat er troost is in de wereld. Want dat er verdriet en lijden is, weet bijna iedereen zo jong als je bent, dat heb je mogelijk al meegemaakt. Maar er is ook troost. En die klank zingt vandaag in de Duif in oude en nieuwe woorden en in oude en nieuwe muziek.

We hebben aan het begin van de viering een deel van de Messiah van Händel gehoord, Comfort ye, de muzikale vertaling van onze eerste lezing uit Jesaja 40, Troost, troost mijn volk, de uitnodiging van de Eeuwige aan de profeet Jesaja om zijn volk in ballingschap te troosten.

Een uitnodiging om de verbinding met elkaar aan te gaan ook als het even niet zo leuk is.

Troost, een woord wat veel oproept, van een gevoel van ongelijkwaardigheid tot comfort, gemak omdat je even mag leunen, even mag uitrusten.

Thea leest straks de teksten uit Jesaja en de tekst uit Mattheus waarin Jesaja deels geciteerd wordt.

Maar eerst luisteren we naar de blues, naar het levensgevoel van Michael Kiwanuka, Home again, een levensgevoel van waaruit we straks gaan kijken naar wat troost eigenlijk is.

Ik wens ons een mooie viering.

Overweging

Troost als uitnodiging om te doen! En om te ontvangen.

En dat is beide niet eens zo gemakkelijk.

Wat is troosten, kan je een ander eigenlijk wel troosten?

Is het wel mogelijk om net die juiste toon aan te slaan bij de ander, slaan we niet vaak de plank mis??

Als iemand je aanspreekt als je net verlies hebt geleden, gaat het lang niet altijd slecht met je. Dat herken je bij jezelf, het gaat soms wel, soms voel je niks en wil je ook niks voelen en soms is het ook helemaal klote.

In de volwassen omgangsvormen houden we ons dan een beetje op de vlakte. We zeggen “Nou gaat wel!” Dat is een gemakkelijk, lekker vaag antwoord, maar het houdt een echte verbinding af.

Ik heb gemerkt dat jonge mensen veel eerlijker zijn. Die zijn niet gediend van onecht geletterd en gepraat op niks af.

Ze hebben liever een écht gesprek of een gemeend gebaar. Of een mooi lied in hun eigen taal en sfeer.

Ongelijkwaardigheid en hoogmoed

Sommigen van ons volwassenen worden gevangen gehouden in het gevoel van ongelijkwaardigheid en zelfs hoogmoed bij het woord troost. Moet die ander zo nodig zorgen dat ik getroost wordt?? Nou, ik kan alleen mezelf troosten, zei iemand tegen mij, aan wie ik het thema van deze viering had verteld.

Troosten luistert dus nauw, en toch ligt er de uitnodiging van de Eeuwige aan Jesaja, troost mijn volk. En het mooie is dat er achteraan, in de tekst allemaal positieve dingen langs komen. Wel geplaagd in de tijd en in de taal van het Oude Testament, want ik heb nog wel beelden bij de slavendienst die voorbij is, omdat het volk Israel in ballingschap leefde. Maar die dubbele straf voor de zonden, daar kan ik mij niks bij voorstellen. Dat is een Godsbeeld wat wij niet meer kennen en ook niet meer willen kennen.

Maar toch, er komt een pad door de wildernis, Er is een redder op komst, de Messias, die het volk komt bevrijden van het juk van de slavernij.

Er is een herder in aantocht die de stuurloze groep bijeenbrengt en die koestert en zorgzaam de kudde leidt. Het nieuwe juk is niet te vergelijken met het oude van de slavendienst, het is zacht en de last is licht. En wij weten met Mattëus en met Jezus meer. We hebben net met Kerst gevierd dat dat kleine kind in ons is geboren, dat die redder in ieder van ons aanwezig is. Er is een weten in ons, een goddelijke kennis die alleen maar het goede wil met de mens.

Perspectief

Jesaja en ook Jezus geven ons een bijbels voorbeeld van troosten, je krijgt perspectief, er is uitzicht, er is zorg en koestering, en je wordt geleid uit de ellende.

Wel een mooi voorbeeld, want dat is waar mensen nood aan hebben als ze troost nodig hebben.

Uitzicht, perspectief, en zorg en koestering, maar ook soms dat iemand je even bij de hand neemt en een stukje met je meeloopt de goede richting op, de richting die je even helemaal kwijt was.

Dat je even meegenomen wordt naar de dingen die je gelukkig maken. Wat dat dan ook is. Dat je weer even ziet wat er de moeite waard is in jouw leven. Ook al ziet het leven er soms donker uit.

Dat kan alleen maar als vrijheid de relatie is tussen trooster en getrooste.

Als je elkaar in liefde en openheid ontmoet en er allebei iets aan over houdt.

En dan kan troost allerlei vormen kennen, het gezelschap van vrienden en vriendinnen, de natuur, muziek van allerlei soort, jÓuw muziek, een borrel of en blowtje, dansen tot je erbij neervalt, elke dag éven bellen, iemand die een impasse voor jou doorbreekt of dat je dat zelf voor elkaar krijgt, de website Troost voor tranen, waarop jongeren met allerlei culturele achtergronden hun verdriet en hun troost kwijt kunnen, het theaterstuk Bakkie Troost, een heerlijke foute grap, eerlijkheid of dat iemand er gewoon ff voor je is.

Comfort me, troost me, waar knap jij van op??

Want dat is het fijne met troost, je kunt ook zéppen wat je nodig hebt van de ander, waar wordt jij beter van??

Waar houdt jij het op vol, als pijn en verdriet, zorg voor een zieke geliefde lang duren.

Samen op stap

Soms is het zo simpel om te vragen, om te zeggen: ik heb nodig dat je even bij mij bent. Zullen we samen op stap? Wil je mij helpen met dit probleem? Kan je mij raad geven zodat er weer uitzicht komt? Ik wil zo graag even geknuffeld worden, omdat ik me alleen voel.

En natuurlijk zijn er situaties waarin je het zelf niet meer weet, waarin het niet zo gemakkelijk is om aan te geven wat helpt en wat niet. Maar gelukkig zijn er dan altijd mensen in je eigen kring of in de Duif waar je naar toe kunt gaan en tegen wie je kunt zeggen, ik weet het ff niet meer. Mag ik bij je zijn? Houd je mij even vast tot het weer een beetje beter gaat?

Troost is eigenlijk heel mooi en dikwijls wordt je er vrolijk van, want als je er aan toe bent om te troosten of getroost te worden, is er al veel duidelijk, dan is het halve werk al gedaan. Dan heb je je al geopend voor jezelf, voor je verdriet en voor de ander en je weet dat je gezien bent.

Als je troost kunt zien als een uitnodiging, dan is het er altijd, we zijn allemaal uitgenodigd om troost te geven en om troost te ontvangen. En je kunt als je de ander in je leven toelaat ook allerlei nieuwe vormen aangereikt krijgen, vormen van troost die je nog niet kende, die je een ander gevoel geven dan ooit. Maandagavond op de liturgievergadering liet Vincent mij een lied horen, een lied dat je een opkikker geeft, een lied dat kracht uitstraalt. *Keep your head up* van Andy Grammer. Een lied met uitzicht, perspectief. Een uitnodiging om troost te ontvangen, om kracht te krijgen, om door te gaan in de blues van het leven, wat je ook tegenkomt.

Zulke troost wens ik iedereen toe.

Nodiging

Omdat wij het leven willen delen met elkaar hier, delen wij vandaag brood en wijn, al eeuwenlang tekenen van leven en van samen. We nodigen je daarvoor uit om met ons mee te delen, als je je aangesproken voelt door de woorden en de klanken van ons samenzijn.

Wie je ook bent, wat je ook voorstelt, als je wilt delen met ons van de troost, van het licht en de liefde, komt dan want alles staat klaar.

Gedachten bij het thema

O, ik weet het niet - Herman de Coninck

O, ik weet het niet,

maar besta, wees mooi.

zeg: kijk, een vogel

en leer me de vogel zien

zeg: het leven is een brood

om in te bijten en de appels zien rood

van plezier, en nog, en nog, zeg iets.

leer me huilen, en als ik huil

leer me zeggen: het is niets.

Barmhartige,

Geef ons de openheid om troost en steun te vragen

als we dat nodig hebben,

Geef ons open ogen om te zien hoe het met onze naaste gaat,

Laten we ons genodigd weten door U om te troosten en troost te ontvangen,

Van wie dan ook, want er zijn mensen die goed kunnen troosten, die helder en open zijn en net de juiste dingen doen voor de ander.

Geef ons de vrijheid en kracht om te leven.

Amen

